

Destrukt asfaltowy w przepisach dotyczących gospodarowania odpadami
Bartosz Wojczakowski – INNOWO Sp. z o.o.

Plan prezentacji

- Historia
- Aspekty formalno-prawne zagospodarowania destruktu
- Nazewnictwo, procedowanie, pozwolenia
- Produkt uboczny
- Utrata statusu odpadu
- Ustawa o odpadach
- Rozporządzenia
- Pozwolenie na przetwarzanie odpadów – ciekawostki, zagadnienia

Historia

GDDKIA

08.06.2006 r.

C:\SZKOLENIE_DESTRUKT\GDDKiA-MS-06-06-08-w-sprawie-wykorzystania-destruktu.pdf

Ministerstwo Środowiska

28.06.2006 r.

C:\SZKOLENIE_DESTRUKT\MS-GDDKiA-06-06-28-odp-w-sprawie-wykorzystania-destruktu.pdf

IBDIM

04.10.2006 r.

C:\SZKOLENIE_DESTRUKT\IBDiM-GDDKiA-06-10-04-odp-o-wykorzystaniu-destruktu.pdf

GDDKIA

02.11.2006 r.

C:\SZKOLENIE_DESTRUKT\GDDKiA-MS-06-11-02-o-nowelizacje-przepisow-destruktu.pdf

Maszyny drogowe
Wytwórnice mieszanek mineralno-asfaltowych
Wymagania bezpieczeństwa

Road construction machines – Asphalt mixing plants – Safety requirements

© Copyright by PKN, Warszawa 2002

Wszelkie prawa autorskie zastrzeżone. Żadna część niniejszej normy nie może być
zwielokrotniana jakiegokolwiek techniką bez pisemnej zgody Prezesa Polskiego Komitetu
Normalizacyjnego

Historia (1)

Dz.U. 1998 nr 93 poz. 589

Rozporządzenie Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 14 lipca 1998 r. w sprawie określenia rodzajów inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi albo mogących pogorszyć stan środowiska oraz wymagań, jakim powinny odpowiadać oceny oddziaływania na środowisko tych inwestycji.

Inwestycje mogące pogorszyć stan środowiska: Inne Inwestycje: (j) **stacjonarne wytwórnie mas bitumicznych lub betonu**

27 kwietnia 2001 r. — Prawo ochrony środowiska (Dz. U. 2001 Nr 62 poz. 627)

Dz.U. 2002 nr 179 poz. 1490

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 września 2002 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych kryteriów związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięć do sporządzania raportu o oddziaływaniu na środowisko.

Rodzaje przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, wymagających sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko

f) składowiska odpadów obojętnych lub składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne przyjmujące nie mniej niż 20 ton odpadów na dobę

Rodzaje przedsięwzięć mogących oddziaływać na środowisko, dla których sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko może być wymagane:

4) w przemyśle mineralnym:

b) instalacje do produkcji betonu lub mas bitumicznych

Dz.U. 2004 nr 257 poz. 2573

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko

Rodzaje przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, wymagających sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko

41) składowiska odpadów nie wymienione w pkt 39 (innych niż nie niebezpieczne), mogące przyjmować **nie mniej niż 10 t odpadów** na dobę

Par 3.1 Sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko mogą wymagać następujące rodzaje przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko:

pkt. 21 instalacje do produkcji betonu w ilości nie mniejszej niż 15 ton na dobę;

Pkt. 22 instalacje do produkcji mas bitumicznych;

Historia (2)

Dz.U. 2005 nr 92 poz. 769

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 maja 2005 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko

(w analizowanym zakresie bez zmian)

Dz.U. 2007 nr 158 poz. 1105

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 2007 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzania raportu o oddziaływaniu na środowisko

41) **składowiska odpadów** nie wymienione w pkt 39 (innych niż nie niebezpieczne), mogące przyjmować nie mniej niż 10 t odpadów na **dobę lub o całkowitej pojemności nie mniejszej niż 25.000 t**

(wytwórnice bez zmian)

Dz.U. 2008 nr 199 poz. 1227

Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko

Art. 72. ust 2. Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych:

- 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Dz.U. 2010 nr 213 poz. 1397

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Grupa 1 zawsze znacząco oddziaływujące na środowisko

47) składowiska odpadów nie wymienione w pkt 41 (innych niż nie niebezpieczne), mogące przyjmować nie mniej niż 10 t odpadów na **dobę lub o całkowitej pojemności nie mniejszej niż 25.000 t**

Grupa 2 mogących znacząco oddziaływać na środowisko

pkt. 21 instalacje do produkcji betonu w ilości nie mniejszej niż 15 ton na dobę;

Pkt. 22 instalacje do produkcji mas bitumicznych;

Historia (3)

Dz.U. 2013 poz. 21 Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach

Dz.U. 2013 poz. 817

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 2013 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko

(w analizowanym zakresie bez zmian, ustawa o odpadach nie wprowadziła żadnych zmian)

47) **składowiska odpadów** nie wymienione w pkt 41 (innych niż niebezpieczne), mogące przyjmować nie mniej niż 10 t odpadów na dobę lub o całkowitej pojemności nie mniejszej niż 25.000 t

Grupa 2 mogących znacząco oddziaływać na środowisko

pkt. 21 instalacje do produkcji betonu w ilości nie mniejszej niż 15 ton na dobę;

Pkt. 22 instalacje do produkcji mas bitumicznych;

Dz.U. 2016 poz. 71

Obwieszczenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 2015 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko

47) **składowiska odpadów** nie wymienione w pkt 41 (innych niż niebezpieczne), mogące przyjmować nie mniej niż 10 t odpadów na dobę lub o całkowitej pojemności nie mniejszej niż 25.000 t

Grupa 2 mogących znacząco oddziaływać na środowisko

pkt. 21 instalacje do produkcji betonu w ilości nie mniejszej niż 15 ton na dobę;

Pkt. 22 instalacje do produkcji mas bitumicznych;

Status aktu prawnego: obowiązujący

Dz.U. 2019 poz. 1839

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko

Grupa 1 zawsze znacząco oddziaływujące na środowisko (raport)

§ 2. 1. Do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się następujące rodzaje przedsięwzięć

pkt 47 instalacje do przetwarzania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach odpadów inne niż wymienione w pkt 41 i 46 (inne niż niebezpieczne i termiczne), w tym składowiska odpadów inne niż wymienione w pkt 41, mogące przyjmować odpady w ilości nie mniejszej niż 10 t na dobę lub o całkowitej pojemności nie mniejszej niż 25 000 t, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2018 r. poz. 2389, z późn. zm.4));

art. 3 ust 21) przetwarzaniu – rozumie się przez to procesy odzysku lub unieszkodliwiania, w tym przygotowanie poprzedzające odzysk lub unieszkodliwianie,

*15a) odzysku materiałów – rozumie się przez to każdy odzysk inny niż odzysk energii i ponowne przetwarzanie na materiały, które mogą zostać wykorzystane jako paliwa lub inne środki wytwarzania energii; **odzysk materiałów obejmuje w szczególności przygotowanie do ponownego użycia, recykling i prace ziemne***

Grupa 2 mogących znacząco oddziaływać na środowisko(karta informacyjna – KIP)

§ 3. 1. Do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się następujące rodzaje przedsięwzięć:

(20) instalacje do produkcji mas bitumicznych;

(instalacje do produkcji betonu w ilości nie mniejszej niż 15 ton na dobę zostały wykreślone)

(82) instalacje związane z przetwarzaniem w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach odpadów, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 41–47, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii,

7) § 2 ust. 1 pkt 47 projektu rozporządzenia (zmodyfikowano brzmienie § 2 ust. 1 pkt 47 rozporządzenia obowiązującego) – zmiana polegająca na ujęciu w grupie przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, oprócz składowisk odpadów innych niż niebezpieczne, również innych instalacji do odzysku lub unieszkodliwiania odpadów spełniających wskazane w przepisie kryteria ilościowe, czyli mogące przyjmować odpady w ilości nie mniejszej niż 10 ton na dobę lub o całkowitej pojemności nie mniejszej niż 25 000 ton. Rozszerzenie katalogu przedsięwzięć wynika z problemów związanych z prawidłową realizacją i funkcjonowaniem obiektów z zakresu gospodarki odpadami o dużej skali, które w obecnych uwarunkowaniach prawnych nie wymagają obowiązkowej oceny oddziaływania na środowisko. W efekcie obowiązkowym elementem postępowania w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji spełniających ww. progi i kryteria będzie ocena oddziaływania na środowisko. Ponadto zastosowano nomenklaturę zgodną z ustawą z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2018 r. poz. 992, z późn. zm.), tj. sformułowanie: *instalacje do odzysku lub unieszkodliwiania* zastąpiono terminem: *instalacje do przetwarzania*, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy o odpadach.

Uzasadnienie zmian

13) uchylenie przepisu dotyczącego instalacji do produkcji betonu w ilości nie mniejszej niż 15 ton na dobę (§ 3 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia oos), ponieważ inwestycje tego rodzaju nie zostały ujęte w Dyrektywie 2011/92/UE. Przyjęcie tego rozwiązania spowoduje, że instalacje do produkcji betonu nie będą wymagały uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

A co z wytwórniami?

(instalacjami do produkcji mas bitumicznych)

Uzasadnienie zmian

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:		projekt Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH		<i>Aneks I i II Dyrektywy Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz. U. UE L 2012.26.1 ze zm.)</i>			
Przepisy Unii Europejskiej					
	Jedn. red.	Treść przepisu Dyrektywy 2011/92/UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red.	Treść przepisu projektu rozporządzenia
Przemysł chemiczny	pkt 6 lit. a)	Obróbka półfabrykatów i produkcja chemikaliów	T	pkt 1	instalacje do wytwarzania produktów przez mieszanie, emulgowanie lub konfekcjonowanie chemicznych półproduktów lub produktów podstawowych
			T	pkt 20	instalacje do produkcji mas bitumicznych
	pkt 6 lit. b)	Produkcja pestycydów i produktów farmaceutycznych, farb i lakierów, elastomerów i nadtlenków	T	pkt 29	instalacje do: a) produkcji elastomerów, b) wytwarzania lub przetwarzania produktów na bazie elastomerów
	pkt 6 lit. c)	Pomieszczenia i urządzenia do magazynowania ropy naftowej, produktów petrochemicznych i chemicznych	T	pkt 34	instalacje do dystrybucji: a) ropy naftowej, b) produktów naftowych, c) substancji lub mieszanin, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach, niebędących produktami spożywczymi, – z wyłączeniem stacji paliw gazu płynnego lub sprężonego

Dyrektywa EIA (ang. Environmental Impact Assessment)

e) Anlagen zum Schmelzen mineralischer Stoffe einschließlich Anlagen zur Herstellung von Mineralfasern;

Einige Mitgliedstaaten nehmen Bezug auf die in der IE-Richtlinie für diese Projektkategorie eingeführten Schwellenwerte. In der IE-Richtlinie ist diese Tätigkeit in Anhang I Nummer 3.4 aufgeführt (Schmelzen mineralischer Stoffe einschließlich der Herstellung von Mineralfasern mit einer Schmelzkapazität von über 20 t pro Tag).

Im Zusammenhang mit dieser Projektkategorie stellt sich häufig die Frage, ob sie auch die Asphaltherstellung umfasst. Naturasphalt (Bitumen) ist ein mineralischer Stoff, und daher fällt seine Herstellung in den Anwendungsbereich dieser Projektkategorie. Asphaltbeton (eine Mischung aus Asphalt und Zuschlagstoffen) fällt dagegen nicht unter diese Projektkategorie, da bei dem Mischvorgang aufgrund der zu geringen Verarbeitungstemperaturen ein Schmelzen mineralischer Stoffe nicht stattfindet.

Asphalt kann außerdem durch das Raffinieren von Öl hergestellt werden, ein Verfahren, das ebenfalls unter die UVP-Richtlinie fällt.

(e) Installations for smelting mineral substances including the production of mineral fibres;

Certain Member States refer to thresholds introduced by the IED for this project category. The IED refers to the same activity in Annex I, point 3.4 (melting mineral substances including the production of mineral fibres with a melting capacity exceeding 20 tonnes per day).

A common question under this project category is whether the production of asphalt falls within its scope. Natural asphalt (*bitumen*) is a mineral substance and its production falls within the scope of this project category. As for asphalt concrete (a mix of asphalt and aggregate), this is not covered by this project category, since in the mixing process no smelting of mineral substances occurs as the processing temperatures are too low.

In addition, asphalt can be produced by the refining of oil and that process is also covered by the EIA Directive.

Jeżeli zastanawiasz się z czego wykonać **izolację poziomą ścian, izolację ławy fundamentowej, a izolacja pionowa ścian fundamentowych** to temat, który spędza Ci sen z powiek - rozwiązanie znajdziesz u nas. Jeżeli nie jesteś pewien którą **izolację fundamentów** wybrać **skontaktuj się z naszym doradcą**.

Jeżeli szukasz **hydroizolacji piwnicy**, rozwiązanie również znajdziesz w tej kategorii. Jeżeli masz problem ze zdecydowaniem się na konkretny materiał - **zadzwoń lub napisz do naszego doradcy**.

Masy bitumiczne

Sortuj wg: Nazwa produktu A-Z

Produkty

STREFA WYKONAWCY (log)

PAKIETY PROMOCYJNE

Wpusty TOPWET

Izolacja fundamentów

Doradztwo techniczne

Pokrycie dachów płaskich

Pokrycie dachów skośnych

Przygotowanie podłoża pod

hydroizolację

Masy bitumiczne

- Grunty
- Izolacja przeciwwilgociowa
- Izolacja przeciwwodna

PCI Barraseal Turbo
Dwuskładnikowa izolacja
reaktywna (20L)

BORNIT Unibit Cienkowarstwowa
powłoka bitumiczna

ICOPAL Siplast Elastic (4kg) Szybki
Uszczelniacz PUR

Masy bitumiczne do izolacji

Stosując masy bitumiczne wykonasz odpowiednią izolację wodoodporną na zewnątrz obiektów budowlanych. Masy bitumiczne znajdują zastosowanie głównie do hydroizolacji fundamentów i ław budynków. Na powierzchniach budynków stykających się z gruntem. Masy bitumiczne zabezpieczają również przed wilgocią balkony, tarasy, piwnice, garaże. Sprawdzają się również w wykonywaniu izolacji poziomych, np. dachów zielonych, stropów garaży podziemnych. Wybierz produkt z naszej oferty który będzie dla Ciebie odpowiedni.

Izolacja bitumiczna
WM IZOHAN

98,50 zł /szt.

Grunty bitumiczny
SIPLAST PRIMER 10 l
ICOPAL

202,89 zł /szt.

Izolacja bitumiczna
WM IZOHAN

182,50 zł /szt.

Emulsja asfaltowa
DYSPERMIX IZOHAN

42,85 zł /szt.

Emulsja asfaltowa
DYSPERMIX IZOHAN

24 zł /szt.

Masa gruntująca
ABIZOL R 10 L TYTAN

Masa gruntująca
ABIZOL R 10 L TYTAN

Masa gruntująca
ABIZOL R 10 L TYTAN

Izolacja bitumiczna
IZOLASTIK E1

Izolacja budowlana
IZOLASTIK E1

Dz. U. 2013 poz. 21
USTAWA z dnia 14 grudnia 2012 r.
o odpadach
(Dz. U. z 2021 r. poz. 779, 784, 1648, 2151.)

Ustawa z dnia 17 listopada 2021 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw
Data wejścia w życie: 2022-01-01

Art. 2. Przepisów ustawy nie stosuje się do:

Pkt 3) niezanieczyszczonej gleby i innych materiałów występujących w stanie naturalnym, **wydobitych w trakcie robót budowlanych**, pod warunkiem, że materiał ten zostanie wykorzystany do celów budowlanych w stanie naturalnym na terenie, na którym został wydobyty;

Objaśnienia określeń ustawowych

5) magazynowanie odpadów – rozumie się przez to czasowe przechowywanie odpadów obejmujące:

- a) wstępne magazynowanie odpadów przez ich wytwórcę,
- b) tymczasowe magazynowanie odpadów przez prowadzącego zbieranie odpadów,
- c) magazynowanie odpadów przez prowadzącego przetwarzanie odpadów;

6) odpadach – rozumie się przez to każdą substancję lub przedmiot, których posiadacz **pozbywa się, zamierza się pozbyć lub do których pozbycia się jest obowiązany;**

6a) odpadach budowlanych i rozbiórkowych – rozumie się przez to odpady powstałe podczas robót budowlanych; *(przestają być wliczane jako komunalne)*

Objaśnienia określeń ustawowych

9) odpadach obojętnych – rozumie się przez to odpady, które nie ulegają istotnym przemianom fizycznym, chemicznym lub biologicznym; są nierozpuszczalne, nie wchodzi w reakcje fizyczne ani chemiczne, nie powodują zanieczyszczenia środowiska lub zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzi, nie ulegają biodegradacji i nie wpływają niekorzystnie na materię, z którą się kontaktują; ogólna zawartość zanieczyszczeń w tych odpadach oraz zdolność do ich wymywania, a także negatywne oddziaływanie na środowisko odcieku są nieznaczne, a w szczególności nie stanowią zagrożenia dla jakości wód powierzchniowych, wód podziemnych, gleby i ziemi;

Destrukt asfaltowy?

Gruz betonowy?

Objaśnienia określeń ustawowych

- 14) odzysku – rozumie się przez to jakikolwiek proces, którego głównym wynikiem jest to, aby odpady służyły użytecznemu zastosowaniu przez zastąpienie innych materiałów, które w przeciwnym przypadku zostałyby użyte do spełnienia danej funkcji, lub w wyniku którego odpady są przygotowywane do spełnienia takiej funkcji w danym zakładzie lub ogólnie w gospodarce;
- 15a) **odzysku materiałów** – rozumie się przez to każdy odzysk inny niż odzysk energii i ponowne przetwarzanie na materiały, które mogą zostać wykorzystane jako paliwa lub inne środki wytwarzania energii; **odzysk materiałów obejmuje w szczególności przygotowanie do ponownego użycia, recykling i prace ziemne;**
- 21) przetwarzaniu – rozumie się przez to procesy odzysku lub unieszkodliwiania, w tym przygotowanie poprzedzające odzysk lub unieszkodliwianie;
- 23) recyklingu – rozumie się przez to odzysk, w ramach którego odpady są ponownie przetwarzane na produkty, materiały lub substancje wykorzystywane w pierwotnym celu lub innych celach; obejmuje to ponowne przetwarzanie materiału organicznego (recykling organiczny), ale nie obejmuje odzysku energii i ponownego przetwarzania na materiały, które mają być wykorzystane jako paliwa lub do prac ziemnych;

Objaśnienia określeń ustawowych

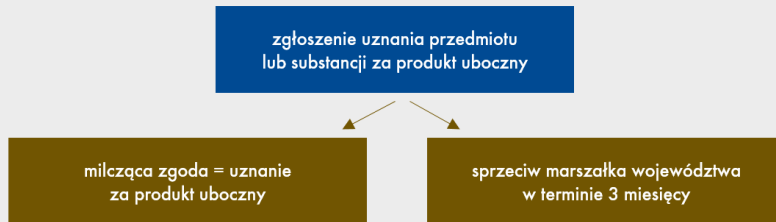
- 18) **ponownym użyciu** – rozumie się przez to działanie polegające na wykorzystywaniu produktów lub części produktów niebędących odpadami ponownie do tego samego celu, do którego były przeznaczone;
- 32) wytwórcy odpadów – rozumie się przez to każdego, którego działalność lub bytowanie powoduje powstawanie odpadów (pierwotny wytwórca odpadów), oraz każdego, kto przeprowadza wstępną obróbkę, mieszanie lub inne działania powodujące zmianę charakteru lub składu tych odpadów;
- wytwórcą odpadów powstających w wyniku świadczenia usług w zakresie budowy, rozbiórki, remontu obiektów, czyszczenia zbiorników lub urządzeń oraz sprzątnięcia, konserwacji i napraw jest podmiot, który świadczy usługę, chyba że umowa o świadczenie usługi stanowi inaczej;**

Produkt uboczny (historia)

Milcząca” uznanie przedmiotu lub substancji za produkt uboczny

Plus korzystny wyrok WSA w Warszawie.

Wytwórca przedmiotu lub substancji powstających w wyniku procesu produkcyjnego, którego podstawowym celem nie jest ich produkcja, był obowiązany przedłożyć marszałkowi województwa tzw. zgłoszenie uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny. Do zgłoszenia należało załączyć dowody potwierdzające spełnienie warunków ustawowych. Bierność marszałków oznaczająca wyrażenie „milczącej zgody” mogła skutkować uznaniem za produkt uboczny na przykład odpadów niebezpiecznych

Ustawa ta została ogłoszona 14.08.2018 r. w Dz. U. poz. 1564 - 14 dni od dnia ogłoszenia, a więc 29 sierpnia 2018 r. Milcząca” uznanie przedmiotu lub substancji za produkt uboczny wygasa po upływie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy w życie m.in. zmieniony ust. 4 i dodane ust. 4a-4f w art. 11 UO2, które brzmią:

od 1 marca 2019 r. należało złożyć wniosek o uznanie za produkt uboczny

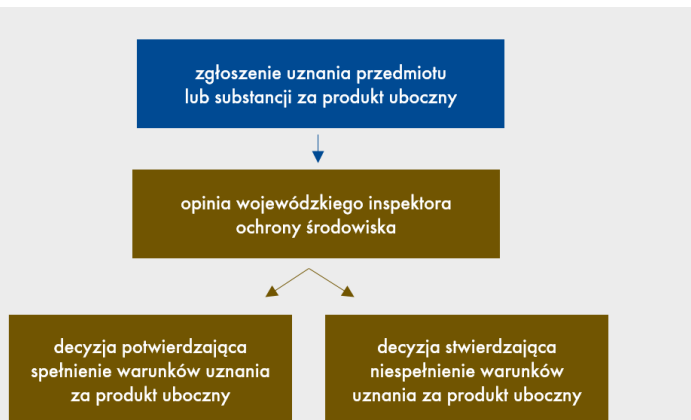
4. Uznanie albo odmowa uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny następuje w drodze decyzji marszałka województwa wydawanej po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska właściwego ze względu na miejsce wytwarzania tego przedmiotu lub tej substancji.

4f. W przypadku dokonywania zmian w procesie produkcyjnym, w którym powstają przedmiot lub substancja uznane za produkt uboczny, lub w procesie, w którym są one wykorzystywane, wytwórca przedmiotu lub substancji jest obowiązany do dokonania nowego zgłoszenia uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny.

Wylimitowano zatem możliwość uznania za produkt uboczny w formie milczącej zgody. Zmiany wprowadzone nowelizacją miały charakter jedynie proceduralny – ustawodawca ani nie zmodyfikował warunków uznania za produkt uboczny, ani też nie zmienił wymagań formalnych dotyczących treści zgłoszenia

Największa różnica polega na tym, że przedmiot lub substancja spełniające warunki uznania za produkt uboczny będą produktem ubocznym z mocy prawa. Decyzja marszałka będzie jedynie to potwierdzać. Wcześniej bowiem wytwórca, dopóki nie uzyskał pozytywnej decyzji marszałka, musiał klasyfikować zgłoszony materiał jako odpad.

Nowelizacja nie zmieniła bowiem art. 11 ust. 1 ustawy o odpadach, zgodnie z którym wytwórca przedmiotu lub substancji jest **obowiązany** do przedłożenia marszałkowi województwa właściwemu ze względu na miejsce ich wytwarzania zgłoszenia uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny. Przepisy nie ustanawiają jednak żadnej sankcji za naruszenie tego obowiązku. Wcześniej brak decyzji marszałka oznaczał brak możliwości korzystania z dobrodziejstwa uznania za produkt uboczny. Odpadnięcie tego skutku oznacza, że przedsiębiorcy mogą już nie mieć interesu w uzyskiwaniu decyzji marszałka.

DGO.IV.021.8.2019.IAG
956856.2659590.2005368

Warszawa, dnia 28-05-2019 r.

Pan
Roman Jaworski
Zastępca Dyrektora
Departament Kontroli
Gospodarki Odpadami
Główny Inspektorat Ochrony Środowiska

Szanowny Panie Dyrektorze,

w związku z pismem z dnia 26 kwietnia 2019 r. (znak: DKGO/0701/62/2019/dem) dotyczącym uznania destruktu asfaltowego za produkt uboczny, poniżej przedstawiam opinię w niniejszej sprawie.

Zgodnie z art. 10 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2019 r. poz. 701, z późn. zm.) uznanie przedmiotu lub substancji za produkt uboczny uzależnione jest od kumulatywnego spełnienia wymienionych w ww. ustawie następujących warunków:

- 1) dalsze wykorzystywanie przedmiotu lub substancji jest pewne;
- 2) przedmiot lub substancja mogą być wykorzystywane bezpośrednio bez dalszego przetwarzania, innego niż normalna praktyka przemysłowa;
- 3) dany przedmiot lub substancja są produkowane jako integralna część procesu produkcyjnego;
- 4) dana substancja lub przedmiot spełniają wszystkie istotne wymagania, w tym prawne, w zakresie produktu, ochrony środowiska oraz życia i zdrowia ludzi, dla określonego wykorzystania tych substancji lub przedmiotów i wykorzystanie takie nie doprowadzi do ogólnych negatywnych oddziaływań na środowisko, życie lub zdrowie ludzi.

Jeden z warunków koniecznych do zrealizowania mówi o tym, że dany przedmiot lub substancja są wytwarzane jako integralna część procesu produkcyjnego. Trudno zatem w przypadku frezowania nawierzchni asfaltowej mówić o procesie produkcyjnym, w ramach którego obok głównego produktu wytwarzany jest jednocześnie produkt uboczny.

W związku z powyższym za zasadne uznać należy, że destruktu asfaltowy powstający w wyniku usuwania nawierzchni drogi nie może być traktowany jako produkt uboczny procesu produkcyjnego.

Niniejsze pismo nie stanowi oficjalnej wykładni prawa i nie jest wiążące dla organów administracji orzekających w sprawach indywidualnych.

Z poważaniem

Bogusława Brzdąkiewicz
Zastępca Dyrektora
Departament Gospodarki Odpadami
/ – podpisany cyfrowo /

Rozdział 5 ustawy o odpadach

Art. 14. 1. Określone rodzaje odpadów przestają być odpadami, jeżeli na skutek poddania ich recyklingowi lub innemu odzyskowi spełniają:

1) łącznie następujące warunki:

a) przedmiot lub substancja mają zostać wykorzystane do konkretnych celów,

b) istnieje rynek takich przedmiotów lub substancji lub popyt na nie,

c) przedmiot lub substancja spełniają wymagania techniczne dla zastosowania do konkretnych celów oraz wymagania określone w przepisach, w szczególności dotyczących chemikaliów i produktów mających zastosowanie do danego przedmiotu lub danej substancji, i w normach mających zastosowanie do danego produktu,

d) zastosowanie przedmiotu lub substancji nie prowadzi do negatywnych skutków dla życia, zdrowia ludzi lub środowiska;

2) szczegółowe warunki utraty statusu odpadów, które są określone w przepisach prawa Unii Europejskiej albo w przepisach wydanych na podstawie **ust. 1a**, a jeżeli nie zostały określone w tych przepisach – **w zezwoleniu na przetwarzanie odpadów**.

Rozdział 5 ustawy o odpadach

1a. Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu odpowiednio z ministrem właściwym do spraw: budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, energii, gospodarki, gospodarki morskiej, łączności, informatyzacji, rolnictwa, transportu, żeglugi śródlądowej, wewnętrznych, zdrowia oraz Ministrem Obrony Narodowej, może określić, w drodze rozporządzenia, odrębnie dla jednej lub kilku spraw, dla niektórych odpadów, szczegółowe warunki utraty statusu odpadów, obejmujące w szczególności:

- 1) odpady wykorzystywane w procesie odzysku;
- 2) dopuszczalne procesy i techniki przetwarzania tych odpadów;
- 3) kryteria jakościowe stosowane do materiałów powstałych w procesie odzysku, które utraciły status odpadów, zgodnie z mającymi zastosowanie normami dotyczącymi produktów obejmującymi w razie potrzeby dopuszczalne wartości zanieczyszczeń;
- 4) wymogi dotyczące systemu gospodarowania, aby wykazać zgodność z warunkami utraty statusu odpadów, obejmujące – jeżeli to niezbędne – kontrolę jakości i monitorowanie własnej działalności, a także akredytację;
- 5) wymogi dotyczące oceny oraz oświadczenia o zgodności z warunkami utraty statusu odpadów.

Utrata statusu odpadu dla destruktu (*)

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KLIMATU

z dnia 23 grudnia 2021 r.

w sprawie określenia szczegółowych kryteriów utraty statusu odpadów dla odpadów destruktu asfaltowego

/uchylające Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 8 listopada 2021 r. w sprawie określenia szczegółowych kryteriów stosowania warunków utraty statusu odpadów dla odpadów destruktu asfaltowego Dz.U. 2021 poz. 2067/.

Na podstawie art. 14 ust. 1a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779, 784, 1648 i 2151) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) destrukcie asfaltowym – rozumie się przez to mieszankę mineralno-asfaltową, która **w wyniku odzysku odpadów destruktu asfaltowego**, po spełnieniu warunków, o których mowa w § 2, utraciła status odpadów destruktu asfaltowego;
 - 2) **odpadach destruktu asfaltowego** – rozumie się przez to mieszankę mineralno-asfaltową uzyskiwaną:
 - a) w wyniku:
 - frezowania na zimno warstw asfaltowych,
 - rozkruszenia płyt wyciętych z nawierzchni asfaltowej lub brył uzyskiwanych z tych płyt,
 - b) z odrzutów lub nadwyżek powstałych przy produkcji mieszanki mineralno-asfaltowej**
- stanowiącą odpady o kodzie 17 03 02, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

[Art. 4 ust 3. składniki odpadów, dla których przekroczenie wartości granicznych stężeń substancji niebezpiecznych może powodować, że odpady są odpadami niebezpiecznymi.]

Utrata statusu odpadu dla destruktu (8)

Załącznik nr 5

Wskazany wyżej posiadacz odpadów destruktu asfaltowego oświadcza, że:

WZÓR

OŚWIADCZENIE O ZGODNOŚCI Z WARUNKAMI UTRATY STATUSU ODPADÓW DESTRUKTU ASFALTOWEGO

Dane identyfikacyjne posiadacza odpadów destruktu asfaltowego		
Nazwa posiadacza ¹⁾ :		Numer identyfikacji podatkowej lub numer VAT:
Indywidualny numer rejestrowy ²⁾ :		
Adres siedziby posiadacza odpadów destruktu asfaltowego:		Numer domu lub mieszkania:
Kod pocztowy:	Gmina:	Województwo:
Dane dotyczące partii odpadów destruktu asfaltowego oraz podmiotu przeprowadzającego jej badanie		
Miejsce pochodzenia i masa partii odpadów destruktu asfaltowego ³⁾ (przebadana, oferowana do wykorzystania) oraz numer protokołu:		Nazwa laboratorium lub jednostki badawczej albo podmiotu ⁴⁾ przeprowadzającego badanie metodą uproszczoną:
Dane dotyczące decyzji w zakresie przetwarzania odpadów		
Decyzja, na podstawie której posiadacz odpadów destruktu asfaltowego przetwarza te odpady ⁵⁾ :		Data wydania i obowiązywania decyzji

• przekazana do wykorzystania przez⁶⁾
partia destruktu asfaltowego stanowi: Mg⁷⁾
z Mg⁷⁾ przebadanej partii odpadów destruktu asfaltowego,

• powyższa partia destruktu asfaltowego spełnia warunki utraty statusu odpadów destruktu asfaltowego, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 grudnia 2021 r. w sprawie określenia szczegółowych warunków utraty statusu odpadów dla odpadów destruktu asfaltowego (Dz. U. poz. 2468).

Dla potwierdzenia danych podanych w niniejszym oświadczeniu dołącza się następujące załączniki⁸⁾:

- 1)
- 2)

Miejscowość i data:

.....
(podpis posiadacza odpadów destruktu asfaltowego / osoby upoważnionej do reprezentowania posiadacza odpadów destruktu asfaltowego)

Objaśnienia:

- 1) W przypadku osoby fizycznej należy podać imię i nazwisko.
- 2) Indywidualny numer rejestrowy, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779, 784, 1648 i 2151).
- 3) Należy podać województwo, powiat, gminę oraz numer drogi – jeżeli dotyczy.
- 4) Należy podać nazwę oraz adres siedziby podmiotu, a w przypadku osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą – nazwę, pod którą ta działalność jest prowadzona, oraz adres jej wykonywania.
- 5) Należy podać rodzaj decyzji: zezwolenie na przetwarzanie odpadów, pozwolenie na wytwarzanie odpadów uwzględniające przetwarzanie odpadów albo pozwolenie zintegrowane uwzględniające przetwarzanie odpadów, wraz z jej sygnaturą oraz wskazaniem organu wydającego.
- 6) Należy podać nazwę oraz adres siedziby podmiotu wykorzystującego destruktu asfaltowy, a w przypadku osoby fizycznej – imię i nazwisko oraz adres zamieszkania.
- 7) Należy podać Mg w zapisie liczbowym i słownym.
- 8) Poświadczono za zgodność z oryginałem kopie: protokołu, o którym mowa w § 3 ust. 11 rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 grudnia 2021 r. w sprawie określenia szczegółowych warunków utraty statusu odpadów dla odpadów destruktu asfaltowego, oraz dowodów potwierdzających, że dana partia odpadów destruktu asfaltowego powstała z mieszanki mineralno-asfaltowej wykorzystywanej do budowy.

Utrata statusu odpadu dla destruktu (9)

 Ministerstwo
Klimatu i Środowiska
Departament Gospodarki Odpadami

DKO-SP.021.33.2021.AS
1809380.6387608.5124207

Warszawa, dnia 24-11-2021 r.

Pan
Bartosz Wojczakowski
INNOWO Sp. z o.o.
b.wojczakowski@innowo.pl

Ponadto zgodnie z art. 194 ust. 4 ustawy o odpadach za zbieranie odpadów lub przetwarzanie odpadów bez wymaganego zezwolenia, o którym mowa w art. 41 wymierza się administracyjną karę pieniężną. Kara wynosi nie mniej niż 1000 zł i nie może przekroczyć 1 000 000 zł. Administracyjną karę pieniężną wymierza, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor ochrony środowiska właściwy ze względu na miejsce wytwarzania lub gospodarowania odpadami.

Niniejsza odpowiedź nie stanowi wiążącej wykładni prawa, w szczególności nie jest prawnie wiążąca dla organów administracji orzekających w sprawach indywidualnych.

Szanowny Panie,

Odpowiadając na Pana zapytanie przesłane drogą elektroniczną w dniu 26 października 2021 r. dotyczące rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 8 listopada 2021 r. w sprawie określenia szczegółowych kryteriów stosowania warunków utraty statusu odpadów dla odpadów destruktu asfaltowego (Dz. U. poz. 2067), przedstawiam poniższe wyjaśnienia.

Przedmiotowe rozporządzenie określa warunki, po spełnieniu których odpady destruktu asfaltowego utracą status odpadów. Zgodnie z art. 14 ustawy o odpadach¹ określone rodzaje odpadów przestają być odpadami, jeżeli na skutek poddania ich odzyskowi, w tym recyklingowi, spełniają warunki określone w art. 14. Ponadto zgodnie z art. 41 ust. 1 ustawy o odpadach prowadzenie zbierania odpadów i prowadzenie przetwarzania odpadów (rozumianego jako procesy odzysku lub unieszkodliwiania, w tym przygotowanie poprzedzające odzysk lub unieszkodliwianie) wymaga uzyskania zezwolenia. Przy czym w art. 45 ustawy o odpadach zawarte są zwolnienia z obowiązku uzyskania odpowiednio zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów. Jednym z nich jest zwolnienie posiadacza odpadów, który poddaje odzyskowi odpady zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie ust. 3, zawierającego upoważnienie dla ministra właściwego do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu do wydania rozporządzenia określającego rodzaje i ilość odpadów, jakie mogą być objęte zwolnieniem oraz metodę przetwarzania odpadów, która ma być zastosowana, a w przypadku odpadów niebezpiecznych - także szczegółowe warunki zwolnień w zakresie odzysku odpadów, kierując się właściwościami odpadów oraz potencjalnym zagrożeniem dla środowiska w trakcie przetwarzania odpadów. Jednakże na dzień dzisiejszy Minister Rozwoju i Technologii nie wydał takiego rozporządzenia.

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że podmiot dokonujący odzysku odpadów destruktu asfaltowego prowadzącego do utraty statusu odpadów powinien posiadać stosowne zezwolenie.

¹ Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779, 784 i 1648).

Z poważaniem

Marzena Berezowska
Dyrektor
Departament Gospodarki Odpadami
/ – podpisany cyfrowo /

Utrata statusu odpadu dla destruktu (...)

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KLIMATU

z dnia 2022 r.

w sprawie określenia szczegółowych kryteriów utraty statusu odpadów dla odpadów destruktu asfaltowego .

Na podstawie art. 14 ust. 1a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779, 784, 1648 i 2151) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) **destrukcie asfaltowym** – rozumie się przez to mieszankę mineralno-asfaltową, którą Wytwórca wykorzystuje ponownie do tego samego celu, do którego była przeznaczona;
- 2) odpadach destruktu asfaltowego – rozumie się przez to mieszankę mineralno-asfaltową, którą posiadacz pozbywa się, zamierza się pozbyć przekazuje lub do pozbycia jest zobowiązany:
 - stanowiącą odpady o kodzie 17 03 02, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.
 - [Art. 4 ust 3. składniki odpadów, dla których przekroczenie wartości granicznych stężeń substancji niebezpiecznych może powodować, że odpady są odpadami niebezpiecznymi.]
- 3) *Destrukt asfaltowy może powstawać w wyniku:*
 - *frezowania na zimno warstw nawierzchni asfaltowych,*
 - *rozkruszenia płyt wyciętych z nawierzchni asfaltowej lub brył uzyskiwanych z tych płyt,*
 - *z odrzutów lub nadwyżek powstałych przy produkcji mieszanki mineralno-asfaltowej*

Art. 45.

1. Z obowiązku uzyskania odpowiednio zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów zwalnia się:

7) wytwórcę odpadów, który wytwarzane przez siebie odpady, niebędące odpadami niebezpiecznymi, unieszkodliwia w miejscu ich wytworzenia zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie ust. 3;

8) posiadacza odpadów, który poddaje odzyskowi odpady zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie ust. 3;

10) wytwórcę odpadów, który wytwarzane przez siebie odpady zbiera w miejscu ich wytworzenia;

3. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje i ilość odpadów, jakie mogą być objęte zwolnieniem, o którym mowa w ust. 1 pkt 7 i 8, oraz metodę przetwarzania odpadów, która ma być zastosowana, a w przypadku odpadów niebezpiecznych – także szczegółowe warunki zwolnień w zakresie odzysku odpadów, kierując się właściwościami odpadów oraz potencjalnym zagrożeniem dla środowiska w trakcie przetwarzania odpadów.

Art. 226. Do czasu wydania przepisów, o których mowa w art. 45 ust. 3, posiadacz odpadów wymieniony w art. 45 ust. 1 pkt 7 i 8 **jest obowiązany do uzyskania zezwolenia na przetwarzanie odpadów.**

Z dniem wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 45 ust. 3, zezwolenie na przetwarzanie odpadów wygasa w zakresie objętym tymi przepisami.

Art. 45.

1. **Z obowiązku uzyskania odpowiednio zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów zwalnia się:**
 - 2) osobę fizyczną i jednostkę organizacyjną niebędącą przedsiębiorcami, wykorzystującą odpady na potrzeby własne, zgodnie z art. 27 ust. 8;
 - 7) *wytwórcę odpadów, który wytwarzane przez siebie odpady, niebędące odpadami niebezpiecznymi, unieszkodliwia w miejscu ich wytworzenia zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie ust. 3;*
 - 8) **posiadacza odpadów, który poddaje odzyskowi odpady zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie ust. 3;**
 - 10) *wytwórcę odpadów, który wytwarzane przez siebie odpady zbiera w miejscu ich wytworzenia;*
3. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje i ilość odpadów, jakie mogą być objęte zwolnieniem, o którym mowa w ust. 1 pkt 7 i 8, oraz metodę przetwarzania odpadów, która ma być zastosowana, a w przypadku odpadów niebezpiecznych – także szczegółowe warunki zwolnień w zakresie odzysku odpadów, kierując się właściwościami odpadów oraz potencjalnym zagrożeniem dla środowiska w trakcie przetwarzania odpadów.

Art. 226. Do czasu wydania przepisów, o których mowa w art. 45 ust. 3, posiadacz odpadów wymieniony w art. 45 ust. 1 pkt 7 i 8 **jest obowiązany do uzyskania zezwolenia na przetwarzanie odpadów.**

Z dniem wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 45 ust. 3, zezwolenie na przetwarzanie odpadów wygasa w zakresie objętym tymi przepisami.

2. Do czasu wydania przepisów, o których mowa w art. 45 ust. 3, zwolnienie o którym mowa w art. 45 ust. 1 pkt 2 ma zastosowanie do posiadaczy odpadów będących przedsiębiorcami i wykorzystującymi materiały do ponownego użycia.

Art. 101a (obowiązuje do 01.01.2023r).

<Rozdział 6a>

Odpady budowlane i rozbiórkowe

Art. 101a. 1. Odpady budowlane i rozbiórkowe zbiera się oraz odbiera selektywnie, z podziałem co najmniej na:

drewno,

metale,

szkło,

tworzywa sztuczne,

gips,

odpady mineralne, w tym beton, cegłę, płytki i materiały ceramiczne oraz kamienie.

2. Obowiązku, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się do gospodarstw domowych, punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych ani do odpadów budowlanych i rozbiórkowych, dla których nie ma obowiązku prowadzenia ewidencji odpadów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 66 ust. 5.

3. Odpady budowlane i rozbiórkowe, które nie zostały zebrane i odebrane w sposób selektywny, podlegają sortowaniu co najmniej na: drewno, metale, szkło, tworzywa sztuczne, gips, odpady mineralne, w tym beton, cegłę, płytki i materiały ceramiczne oraz kamienie.

Rozdział 2

Administracyjne kary pieniężne

Art. 194. 1. Administracyjną karę pieniężną wymierza się za:

<6a) nieprowadzenie selektywnego zbierania, odbierania i sortowania odpadów budowlanych i rozbiórkowych, wbrew obowiązkowi określonemu w art. 101a;>

Produkt uboczny

IV SA/Wa 63/20 - Wyrok WSA w Warszawie /data orzeczenia 2020-10-21/

Natomiast wykorzystanie destruktu asfaltowego do utwardzania dróg, poboczy i placów jest możliwe zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 11 maja 2015r. w sprawie odzysku odpadów poza instalacjami i urządzeniami (Dz. U. z 2015 r. poz. 796). Nie zmienia to jednak tego, że gdyby nie taka możliwość ponownego wykorzystania, destruktu asfaltowy byłby odpadem i należałoby go w jakiś sposób zutylizować. Przedstawiony przez [...] proces ponownego wykorzystaniu destruktu przy budowie dróg spełnia przesłanki odzysku, ale nie jest on "produkowany".

W dalszej części uzasadnienia GIOŚ wskazał, że wbrew twierdzeniom Wnioskodawcy, wcale nie jest pewne ponowne wykorzystanie pokruszonego destruktu asfaltowego do np. utwardzania poboczy, drobnych napraw itp., **a ponadto z czasem starzeje się on i traci swoje właściwości**. Nie nadają się one do bezpośredniego ponownego wykorzystania. Za nietrafny uznano argument dotyczący "eliminowania odpadów" jako realizacji celów ustawy o odpadach, albowiem uznanie destruktu asfaltowego za produkt uboczny zapobiegałoby się powstawaniu odpadów jedynie pozornie. Destruktu powstaje i formalna zmiana jego charakteru nie ma na ten fakt wpływu.

Faktyczną eliminacją wytwarzania odpadów byłaby zmiana technologii budowy dróg poprzez zaprzestanie lub znaczne ograniczenie procesu frezowania.

Zdaniem Sądu, wniesiona w niniejszej sprawie skarga jest zasadna. Uzasadniony okazał się zarzut naruszenia art. 11 kpa

Art. 11. [Zasada przekonywania. Organy administracji publicznej powinny wyjaśniać stronom zasadność przesłanek, którymi kierują się przy załatwieniu sprawy, aby w ten sposób w miarę możliwości doprowadzić do wykonania przez strony decyzji bez potrzeby stosowania środków przymusu.]

i art. 107 § 3 k.p.a. [Uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa]

IV SA/Wa 63/20 - Wyrok WSA w Warszawie /data orzeczenia 2020-10-21/

Sprawy skargi Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad na postanowienie Głównego Inspektora Ochrony Środowiska z [...] października 2019 r. [...] w przedmiocie negatywnej opinii w sprawie uznania przedmiotu za produkt uboczny 1) **uchyla zaskarżone postanowienie**, 2) **zasądza od Głównego Inspektora Ochrony Środowiska na rzecz skarżącego Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad kwotę 100 zł (sto złotych)** tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowego.

Wskazany na wstępie postanowieniem z [...] czerwca 2019 r. WIOŚ negatywnie zaopiniował uznanie destruktu asfaltowego za produkt uboczny. W uzasadnieniu wskazano, że w myśl art. 10 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2019 r., poz. 701 z późn. zm.) za produkt uboczny mogą być uznane, niebędące odpadem przedmioty lub substancje, powstające w wyniku procesu produkcyjnego, którego podstawowym celem nie jest ich produkcja, jeśli łącznie spełniają określone w tym przepisie przesłanki. Natomiast substancja powstająca w wyniku obróbki mechanicznej nawierzchni z mas bitumicznych, tj. frezowania nawierzchni na określonej głębokości nie może zostać uznana za produkt uboczny, ponieważ frezowanie asfaltu, jako rodzaj obróbki - skrawanie, nie jest jakimkolwiek procesem produkcyjnym. Z tego powodu wydano negatywną opinię.

GIOŚ podzielił zdanie organu I instancji, uznając, że w przypadku procesu budowy, przebudowy, rozbudowy oraz remontu dróg, nie można mówić o "procesie produkcyjnym". Frezowanie, na które powołuje się Wnioskodawca, jest procesem polegającym na wytworzeniu destruktu asfaltowego, tj. pokruszonych kawałków nawierzchni, która na skutek użytkowania drogi uległa zniszczeniu wymaga usunięcia. Nie jest ukierunkowane na wytwarzanie mieszanki mineralno-asfaltowej, a więc nie jest procesem produkcyjnym ani jego elementem. Stanowi działanie podejmowane w ramach rozbudowy, przebudowy, remontu drogi i skutkuje wytworzeniem odpadu (kod 17 03 02). Dopiero jego wykorzystanie następuje w procesie produkcyjnym. Frezowanie umożliwia dopiero położenie nowej nawierzchni. **Zatem stwierdzić należy, że destruktu asfaltowy powstaje w wyniku procesu frezowania dróg, tj. podczas remontu dróg i nie jest procesem produkcyjnym budowy drogi.**

IV SA/Wa 613/20 - Wyrok WSA w Warszawie

(2021-02-19)

Główny Inspektor Ochrony Środowiska uznał za trafne stanowisko organu I instancji co do konieczności oddzielenia remontu od budowy drogi i uznał, że destrukta asfaltowy powstający w wyniku remontu, w tym również rozbudowy i przebudowy drogi, **nie powstaje w wyniku procesu produkcji**. GIOŚ wyjaśnił, że pojęcie "procesu produkcyjnego" nie zostało zdefiniowane w przepisach ustawy o odpadach i należy się posłużyć definicją słownikową określoną, np. **przez Stefana Błażewskiego w Ilustrowanym słowniku technicznym dla wszystkich, Wydawnictwo Naukowo-Techniczne, 1970**. Z definicji tej wynika, że proces produkcyjny to całość działań polegających na przekształceniu surowców i półproduktów w wyroby gotowe.

Frezowanie nie jest bowiem ukierunkowane na wytwarzanie mieszanki mineralno-asfaltowej, a więc nie jest procesem produkcyjnym ani jego elementem. Stanowi działanie podejmowane w ramach rozbudowy, przebudowy, remontu drogi i skutkuje wytworzeniem odpadu (kod 17 03 02 – asfalt inny niż wymieniony w 17 03 01). Dopiero jego wykorzystanie następuje w procesie produkcyjnym.

Odnosząc się do pozostałych warunków uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny, które zostały określone w art. 10 ustawy o odpadach, GIOŚ uznał, że dalsze wykorzystanie przedmiotu lub substancji jest pewne w zakresie dotyczącym umów zawartych na wykonanie remontów dróg krajowych oraz całorocznego, kompleksowego utrzymania dróg krajowych, a także na skutek przekazania niewykorzystanej przez Wnioskodawcę partii gminom, do wykorzystania na wzmocnienie dróg, placów, dróg gminnych.

Takie wykorzystanie destrukta przez gminy wpisuje się jednak w definicję odzysku, w myśl rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 11 maja 2015 r. w sprawie odzysku odpadów poza instalacjami i urządzeniami. GIOŚ wyraził przekonanie, że pokruszony destrukta asfaltowy może zostać dodany do nowej mieszanki asfaltowej w ramach normalnej praktyki przemysłowej.

Zdaniem organu, pokruszony destrukta asfaltowy z czasem traci swoje właściwości, starzeje się i jego wykorzystanie w celach wskazanych przez Stronę staje się wątpliwe.

Produkt uboczny

IV SA/Wa 613/20 - Wyrok WSA w Warszawie

data orzeczenia 2021-02-19

Dodatkowo warto wskazać, że w uzasadnieniu postanowienia GIOŚ nie rozważył w pełni wszystkich warunków wymienionych w art. 10 ustawy o odpadach. W szczególności nie odniósł się do tego, czy kruszenie destruktu asfaltowego jest normalną praktyką przemysłową, o której mowa w art. 10 pkt 2 ustawy o odpadach. **W uzasadnieniu GIOŚ nie wskazał również, na czym oparł swoje twierdzenie, że destruktu asfaltowy z czasem traci swoje właściwości, a jego dalsze wykorzystanie jest wątpliwe.** Nie wskazał też, jakie ma to znaczenie dla kwestii uznania destruktu za produkt uboczny. Bez wątplenia wiele produktów (nie tylko ubocznych) ma określony termin przydatności do użytku.

Z ustawy nie wynika, czy to ma znaczenie, przy kwalifikacji danej substancji do kategorii odpadów czy też produktów ubocznych. Z kontekstu uzasadnienia wnioskować można, że w ocenie GIOŚ ma to znaczenie przy ustaleniu, że wykorzystanie danego produktu nie jest pewne, ale nie rozwija tej kwestii w uzasadnieniu.

Nie rozwija też argumentacji związanej z niespełnieniem przesłanki z art. 10 pkt 4 ustawy o odpadach, a cytowany wyrok NSA z 11 maja 2017 r., sygn. akt II OSK 2274/15, dotyczy pojazdów i ich części, a nie destruktu asfaltowego.

W wyroku II OSK 2274/15 wskazano, że „do kategorii odpadów włączyć należy nie tylko te przedmioty, które ich dotychczasowy posiadacz uważa za zbędne i których chciałby się wyzbycić, ale także te podlegające powtórnemu gospodarczemu wykorzystaniu, po poddaniu ich procesowi odzysku”.

GIOŚ stwierdza, że skoro destruktu nie nadaje się bezpośrednio do ponownego wykorzystania, oznacza to, że jest odpadem.

(Pojazdy i ich części jako przedmioty mogące wchodzić w zakres pojęcia odpadu. DACIA DUSTER jest naprawiony i przywrócony do stanu i przeznaczenia pierwotnego dla pojazdu uzyskano pozytywny wynik badania technicznego, został on także zarejestrowany.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA**

z dnia 11 maja 2015 r.

w sprawie odzysku odpadów poza instalacjami i urządzeniami

Utwardzanie powierzchni terenów, do których posiadacz ma tytuł prawny na podstawie zgłoszenia dokonanego w trybie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409, z późn. zm.3)), z tym że utwardzanie to powinno być prowadzone w sposób uniemożliwiający pylenie oraz nie powinno zakłócać stanu wody na gruncie zgodnie z art. 29 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne.

Odpady z podgrupy 17 01 oraz odpady o kodach 10 10 05, 10 10 06, 10 10 07, 10 10 08, 10 12 06, 10 12 08, 10 13 82, w przypadku konieczności dostosowania ich składu granulometrycznego do realizacji przedsięwzięcia, przed zastosowaniem poddaje się kruszeniu. Odpady o kodzie **17 03 02** mogą być wykorzystywane wyłącznie:

- 1) do utwardzania dróg, poboczy i placów;
- 2) po wykonanych badaniach mających na celu potwierdzenie spełnienia przez te odpady kryteriów określonych dla odpadów obojętnych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 118 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- 3) poza obszarami zalewowymi, w odległości min. 50 cm od najwyższego poziomu wody, który wystąpił w okresie ostatnich 50 lat;
- 4) w odległości min. 60 m od każdego cieku wodnego;
- 5) poza obszarami poddanymi ochronie na podstawie przepisów o ochronie przyrody;
- 6) poza obszarami poddanymi ochronie na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne;
- 7) przez podmioty prowadzące prace budowlane związane z budową lub remontem dróg, poboczy, placów.

Wykorzystywany odpad o kodzie 17 03 02 poddaje się walcowaniu za pomocą ciężkiego sprzętu.

Tylko w procesie R5

Rozporządzenie „ułatwia” określenie stawki zabezpieczenia roszczeń, zamiast 1 zł, 300 zł

1 zł dla odpadów wytworzonych w trakcie prac prowadzonych na drogach publicznych i na drogach kolejowych, które mogą być ponownie wykorzystane do budowy, remontów i prac utrzymaniowych na drogach publicznych i na drogach kolejowych;

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gorzowie Wlkp. w składzie następującym: Przewodniczący Sędzia WSA Grażyna Staniszevska po rozpoznaniu w dniu **17 marca 2021** r. na posiedzeniu niejawnym wniosku Przedsiębiorstwa B sp. z o.o. o wstrzymanie wykonania zaskarżonego aktu w sprawie ze skargi Przedsiębiorstwa B sp. z o.o. na zarządzenie pokontrolne Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska z dnia [...] r., znak sprawy [...] w **przedmiocie zaprzestania zbierania odpadów wstrzymać wykonanie zaskarżonego aktu.**

W piśmie z dnia [...] marca 2020 r., przesłanym przez skarżącą w odpowiedzi na wezwanie, wskazano, iż spółka prowadzi działalność w zakresie robót drogowych w związku, z którymi występuje konieczność **czasowego magazynowania destruktu asfaltowego, wykorzystywanego ponownie jako materiał na danej budowie.** Zakaz zbierania i magazynowania destruktu, jak podała spółka, oznacza przerwanie ciągu technologicznego równoznacznego z koniecznością wstrzymania robót na wskazanej budowie (brak możliwości wywiezienia destruktu asfaltowego). Skarżąca dodała, iż zakłócenie prac robót budowlanych i w efekcie konieczność ich wstrzymania oznaczać będzie dla firmy bardzo duże straty finansowe, a nawet niewypłacalność firmy.

Składowanie spornego destruktu związane jest z realizacją umowy zawartej z Generalną Dyрекcją Dróg Krajowych i Autostrad, Rejon, której wykonanie zostało przedłużone umową z dnia [...] czerwca 2020 r. Powyższe w istocie może rodzić obawy, że wykonanie zaskarżonego aktu, utrudniając prowadzenie bieżącej działalności gospodarczej przez spółkę i realizację zawartych przez nią już umów, prowadzić może do znacznych strat finansowych i narazić spółkę na trudności w zakresie płynności finansowej, a nawet doprowadzić do jej niewypłacalności. Dodać także należy, iż na skarżącą nałożono obowiązek niezwłocznej realizacji zadania objętego zaskarżonym aktem i złożenia do 29 stycznia 2021 r. pisemnej informacji o zakresie podjętych i zrealizowanych działań służących wyeliminowaniu wskazanych w zarządzeniu pokontrolnym naruszeń.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gorzowie Wielkopolskim w składzi w dniu 12 maja 2021 r. Zarządzenie pokontrolne Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska z dnia [...]r., znak sprawy: [...] w przedmiocie **zaprzestania zbierania odpadów I. uchyla zaskarżone zarządzenie pokontrolne, II. zasądza od Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska na rzecz skarżącego P. sp. z o.o. kwotę 200 (dwieście) zł**

Argumentacja WIOŚ

Organ wskazał, że jako odpady należy traktować nie tylko przedmioty i substancje będące pozostałością procesu produkcyjnego, którego celem nie było powstanie tego produktu lub substancji, a które posiadacz, wytwórca uważa za zbędne i których chciałby się pozbyć, ale także takie, które podlegają dalszym procesom odzysku w celu ich gospodarczego wykorzystania, bez przeprowadzenia procedury o której mowa w art. 11 ustawy. Przedstawiony kierunek wykładni art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy prowadzi do wniosku, że opadem są nie tylko te, które ich dotychczasowy posiadacz uważa za zbędne i których chciałby się pozbyć, **ale także te podlegające powtórnemu gospodarczemu wykorzystaniu, po poddaniu ich procesowi odzysku. Zgodnie z art. 41 ust. 1 u.o. zbieranie i prowadzenie przetwarzania odpadów wymaga zezwolenia.** Przez pojęcie zbierania odpadów (art. 3 ust. 1 pkt 34 u.o.) rozumie się gromadzenie odpadów przed ich transportem do miejsc przetwarzania, w tym wstępne sortowanie nieprowadzące do zasadniczej zmiany charakteru i składu odpadów i niepowodujące zmiany klasyfikacji odpadów oraz tymczasowe magazynowanie odpadów, o którym mowa w pkt 5 lit. b. W art. 45 ust. 1 pkt 10 u.o. **ustawodawca zwolnił z obowiązku uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów i/lub przetwarzanie odpadów wytwórcę odpadów, który wytwarzane przez siebie odpady zbiera w miejscu ich wytworzenia.** Organ wskazał, że zwolnienie to jednak nie będzie miało zastosowania w omawianym przypadku, ponieważ odpady zostały przewiezione z miejsca ich wytworzenia na plac magazynowy, są zatem magazynowane poza miejscem ich wytworzenia. Zwolnienie z obowiązku uzyskania zezwolenia dotyczyć może wyłącznie takiego wytwórcy, który wytwarzane odpady zbiera w miejscu wytworzenia.

Uzasadnienie Sądu

Odpady - w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach - oznaczają każdą substancję lub przedmiot, których posiadacz pozbywa się, zamierza pozbyć się lub do ich pozbycia się jest obowiązany. Przepis ten ustanawia więc dwie przesłanki przemawiające za przyjęciem, że dany przedmiot jest odpadem, po pierwsze zaliczenie do jednej z Kategorii odpadów określonych w załączniku nr 1 do ustawy, po wtóre stwierdzenie że posiadacz pozbył się substancji ma zamiar się jej pozbyć lub do pozbycia się jest zobowiązany, **przy czym obie te przesłanki muszą być spełnione łącznie.**

Powyższe wskazuje, iż Skarżąca nie pozbywa się destruktu asfaltowego oraz gruzu betonowego, nie jest on więc dla niej odpadem w rozumieniu art. 3 ust. 1 **ustawy lecz produktem ubocznym.** Wobec powyższego w ocenie Sądu, mając na uwadze wolę skarżącego, jak również przedstawiony przez niego sposób dalszego (bezpośredniego) zagospodarowania destruktu uznać należy, iż stanowisko organu nie zasługuje na uwzględnienie.

W przypadku skarżącej Spółki, jak wskazano powyżej, brak jest podstaw do przyjęcia, iż produkowany przez nią destruktu asfaltowy oraz gruz betonowy są odpadami.

WIOŚ - WÓJT - GDDKIA.

Nie wykazano (sąd też nie ustalił tego z urzędu) że Wójt Gminy D. umarżając postępowanie w sprawie usunięcia odpadów z miejsca nieprzeznaczonego do ich składowania naruszył obowiązujące przepisy a naruszenie to było oczywiste i rażące – czyli nie wynikało z niewłaściwej interpretacji przepisów. W ocenie sądu **to czy destrukcja asfaltowa jest odpadem czy nim nie jest nie jest okolicznością oczywistą.**

Wskazać tu można na orzecznictwo sądowe, które destrukcji asfaltowej, jako materiału mogącego być wykorzystanym w procesie budowy i utrzymania dróg nie traktuje jako odpad. Dla przykładu w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 12 maja 2021 r. **II SA/Go 66/21** przyjął, że **destrukcja asfaltowa nie jest odpadem w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy o odpadach.**

W wyroku tym omawiając termin "odpad" sąd powołuje się na orzecznictwo Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C - 194/05 oraz C - 235/02 konkludując, iż analiza tego orzecznictwa nakazuje przyjąć, iż destrukcja asfaltowa którego wytwórca **nie ma zamiaru się pozbywać i który może wykorzystać zgodnie z jego przeznaczeniem nie jest odpadem ale produktem ubocznym a zatem nie podlega regulacji dotyczącej pozbywania się odpadów o której mowa w ustawie.**

Także Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 17 grudnia 2019 r. **II SA/Wr 725/19** wskazuje, iż destrukcja asfaltowa (frezowina) nie jest odpadem, jeśli wykorzystywana jest przez posiadacza do działalności w zakresie budowy czy remontu dróg. Destrukcja asfaltowa jest materiałem **wykorzystywanym w zamkniętym procesie budowlanym**, w szczególności jako składnik do wytwarzania mieszanek różnego rodzaju warstw konstrukcyjnych nawierzchni drogowych. Z kolei posiadacz tego produktu, który został użyty zgodnie z jego przeznaczeniem wykorzystywanym w procesie budowlanym, również nie może być uznany za posiadacza odpadu (por. też wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 13 lutego 2020 r. **II SA/Wr 491/19**).

W ocenie sądu bez dogłębnej **analizy przepisów ustawy o odpadach** fakt, że **orzecznictwo sądów administracyjnych destrukcji asfaltowej nie kwalifikuje jako odpad i niezależnie czy ten pogląd prawny jest prawidłowy czy też nie** (jeżeli hipotetycznie założyć, że strona skarżąca prawidłowo kwalifikuje destrukcję asfaltową jako odpad) nie można tu mówić o rażącej, oczywistej obrazie przepisów, która to obraza jest pierwszą przesłanką by można było rozważać stwierdzenie nieważności decyzji ostatecznej.

"rażące naruszenie prawa"

WIOŚ nie wskazuje, jakie to skutki wywołała przedmiotowa decyzja a których to skutków nie można w państwie praworządym tolerować. Składowanie materiału (niezależnie od tego czy jest to odpad czy też nim nie jest) powstałego w procesie utrzymania dróg przez podmiot, który taką działalnością się zajmuje, na utwardzonym terenie nieruchomości należącej do GDDKiA i który to materiał można w pełni wykorzystać w działalności podmiotu, który produkt ten wytworzył, w ocenie sądu nie rodzi stanu który w państwie praworządym nie może być tolerowany.

IV SA/Wa 128/21 - Wyrok WSA w Warszawie

Pojęcie odpadu wskazana wyżej ustawa definiuje w art. 3 ust. 1 pkt 6, zgodnie z którym przez odpad rozumie się każdą substancję lub przedmiot, których posiadacz pozbywa się, zamierza się pozbyć lub do których pozbycia się jest obowiązany.

Dla uściślenia definicji wyrażonej w ustawie należy odwołać się do poglądu wyrażonego przez sądy administracyjne. Według judykatury definicja odpadów opiera się na znanej od dawna w prawie unijnym i polskim "triadzie": odpadem jest każda substancja lub przedmiot, których posiadacz pozbywa się, zamierza się pozbyć lub do pozbycia się jest obowiązany.

A zatem dla uznania przedmiotu za odpad nie ma znaczenia okoliczność, że dla jego nabywcy może on mieć wartość użytkową i nadaje się do dalszego wykorzystania po poddaniu stosownym operacjom. Pojęcie odpadu nie wyłącza substancji i przedmiotów, które nadają się do dalszego gospodarczego wykorzystania, odpadami są także materiały podlegające ponownemu gospodarczemu wykorzystaniu przez nabywcę, posiadają dla niego określoną wartość gospodarczą, rynkową i stanowią przedmiot umowy sprzedaży.

Dla zakwalifikowania danej substancji lub przedmiotu jako odpadu, nie ma również znaczenia wola, świadomość nabywcy. Jako odpady należy traktować nie tylko przedmioty i substancje będące pozostałością procesu produkcyjnego, którego celem nie było powstanie tego produktu lub substancji, a które posiadacz uważa za zbędne i których chce się wyzbyć, ale także takie, które podlegają dalszym procesom odzysku w celu ich gospodarczego wykorzystania bez przeprowadzenia procedury, o której mowa w art. 11 ustawy o odpadach. Odpadami mogą być także materiały podlegające ponownemu gospodarczemu wykorzystaniu i mogące być w związku z tym przedmiotem transakcji handlowej jako dobro o określonej wartości ekonomicznej. Zamiar ponownego gospodarczego wykorzystania odpadów (ziemi) nie może powodować, że odpad przestaje nim być.

(sporne ścinki sklejki II OSK 2916/17 - Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego)

NSA w sprawie odpadów

Rozstrzygnięcie sporu o właściwość pomiędzy Marszałkiem Województwa, a Starostą w przedmiocie wskazania organu właściwego do wydania zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów postanawia: wskazać Marszałka Województwa jako organ właściwy do rozpoznania sprawy.

II OW 187/18

II OW 19/19

II OW 114/20

Właściwość rzeczowa marszałka województwa obejmuje między innymi przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. **W myśl art. 3 ust. 1 pkt 13 tej ostatniej ustawy przedsięwzięcie to zamierzenie budowlane lub inna ingerencja w środowisko polegająca na przekształceniu lub zmianie sposobu wykorzystania terenu, w tym również na wydobywaniu kopalin; przedsięwzięcia powiązane technologicznie kwalifikuje się jako jedno przedsięwzięcie, także jeżeli są one realizowane przez różne podmioty.**

Wobec powyższego zbieranie i przetwarzanie odpadów wskazane we wniosku będzie dotyczyło przedsięwzięcia zawsze znacząco oddziałującego na środowisko, bowiem będzie powiązane z budową drogi o parametrach wskazujących na przedsięwzięcie mające zawsze znaczący wpływ na środowisko. Tym samym zastosowanie będzie miał art. 41 ust. 3 pkt 1 ustawy o odpadach, wskazujący na kompetencję Marszałka Województwa do wydania przedmiotowego zezwolenia.

Według definicji przedsięwzięcia zawartej w art. 3 ust. 1 pkt 13 u.i.o.ś. przedsięwzięcie to zamierzenie budowlane lub inna ingerencja w środowisko polegająca na przekształceniu lub zmianie sposobu wykorzystania terenu, w tym również na wydobywaniu kopalin przy czym mamy do czynienia z jednym przedsięwzięciem jeżeli przedsięwzięcia są powiązane ze sobą technologicznie.

Tym samym uznanie planowanej inwestycji drogowej za przedsięwzięcie znacząco oddziałujące na środowisko przesądza o uznaniu za takie również przedsięwzięcia polegającego na zbieraniu i przetwarzaniu odpadów w sposób wskazany we wniosku.

Wobec tego pierwotne zakwalifikowanie inwestycji drogowej w niniejszej sprawie do przedsięwzięć zawsze znacząco oddziałujących na środowisko na etapie przed jej realizacją (wystąpienie o decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach) **powoduje to, że powiązane z nią technologicznie przedsięwzięcie na etapie wystąpienia o decyzję udzielającą zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów także należy kwalifikować jako przedsięwzięcie zawsze znacząco oddziałujące na środowisko.**

Podkreślić należy, że dla zaliczenia wskazanego we wniosku o zezwolenie na przetwarzanie odpadów zamierzenia do przedsięwzięcia zawsze znacząco oddziałującego na środowisko nie miało znaczenia zlokalizowanie go na terenie budowy drogi ale to, że istnieje pomiędzy budową a przetwarzaniem odpadów powiązanie technologiczne pozwalające przyjąć, iż stanowią jedno przedsięwzięcie.

Niewątpliwie przedsięwzięciem jest budowa drogi, bowiem wypełnia znamiona zamierzenia budowlanego.

Postanowienie NSA

z dnia 13 listopada 2020 r. II OW 114/20

Naczelny Sąd Administracyjny w postanowieniu z dnia z 29 stycznia 2019 r. II OW 187/18 wskazał, że budowa drogi zaliczanej do przedsięwzięć mających zawsze znacząco oddziaływać na środowisko **oraz zbieranie i przetwarzanie odpadów, które posłużą następnie do budowy tej drogi pozwala przyjąć, że pomiędzy tymi odrębnymi co do rodzaju przedsięwzięciami występuje wzajemny związek. Jedno przedsięwzięcie determinuje drugie poprzez zapewnienie materiałów służących do wzniesienia tego drugiego.**

To powiązanie prowadzi do wniosku, że przedsięwzięcia są ze sobą powiązane technologicznie. **Aby zrealizować cel gospodarczy jakim jest budowa drogi należy zapewnić stosowne do tego materiały.** Zorganizowanie przedsięwzięcia polegającego na zbieraniu i przetwarzaniu odpadów, które jednocześnie zapewni dopływ surowca do budowy drogi należy uznać za organizacyjnie powiązane z budową drogi, a tym samym za przedsięwzięcie powiązane z nią technologicznie.

Gdyby nie ta budowa Spółka nie podejmowałaby wysiłków organizacyjnych stworzenia zaplecza dostaw materiałów do jej budowy.

Pierwotne zakwalifikowanie inwestycji drogowej w niniejszej sprawie do przedsięwzięć zawsze znacząco oddziałujących na środowisko na etapie przed jej realizacją skutkuje tym, że powiązane z nią technologicznie przedsięwzięcie na etapie wystąpienia o decyzję udzielającą zezwolenia na przetwarzanie odpadów także należy kwalifikować jako przedsięwzięcie zawsze znacząco oddziałujące na środowisko.

Przetworzone odpady mają być wykorzystane do zrealizowania struktury budowanej drogi ekspresowej, to zaś pozwala przyjąć, że - wbrew stanowisku zajmowanemu w sporze przez Marszałka Województwa Mazowieckiego - zachodzi powiązanie technologiczne pomiędzy zamierzonym przez Spółkę procesem przetwarzania odpadów, a samą budową drogi S 7.

Zapisy Programie Funkcjonalno – Użytkowym (PFU) - odnośnie destruktu

Rozbiórkę istniejącego korpusu drogowego ze względu na budowę drogi ekspresowej S7 po śladzie istniejącej drogi krajowej nr 7,

5a) rozbiórka istniejącego korpusu musi zostać dokonana na głębokość wynikającą z obliczonych grubości nowych warstw konstrukcji nawierzchni Trasy Głównej w odniesieniu do niwelety z Projektu Budowlanego oraz zastanych właściwości odkrytych warstw,

5b) rozbiórka istniejącego korpusu musi zostać dokonana w sposób selektywny, umożliwiając dalsze zastosowanie powstałego materiału wg ppkt 5d),

5c) powstały materiał z rozbiórki istniejącego korpusu drogi krajowej nr 7 stanowi własność Wykonawcy (zgodnie z subklauzulą 7.9), wartość którego należy uwzględnić w ofercie,

5d) W celu prawidłowego zagospodarowania materiału pochodzącego z rozbiórki nawierzchni DK7 **zaleca się w pierwszej kolejności jego zastosowanie w mieszankach mineralno-asfaltowych** i mieszankach niezwiązanych wszystkich dróg oraz w mieszankach mineralno-cementowo-emulsyjnych w drogach kategorii ruchu KR1-KR4 zgodnie z aktualnymi wymaganiami lub zaakceptowanymi rozwiązaniami projektu indywidualnego wg pkt 2.1.1.3 oraz 2.1.1.4.

Subklauzula 7.9 Materiały z rozbiórki

Materiały z rozbiórki wskazane przez Zamawiającego w Programie Funkcjonalno - Użytkowym, które stanowią własność Zamawiającego, albo właściciela przebudowywanych urządzeń obcych, Wykonawca jest zobowiązany przetransportować oraz złożyć w miejscach wskazanych przez Inżyniera, w odległości określonej w dokumencie Dane Kontraktowe, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach.

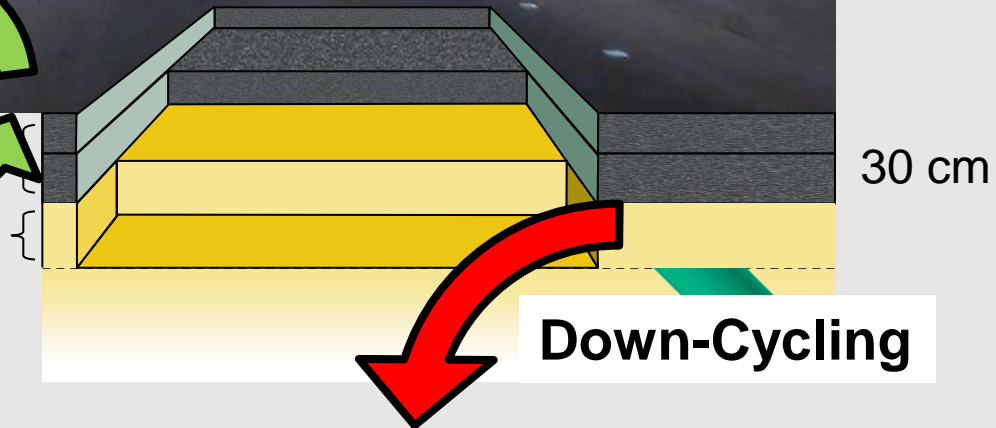
Pozostałe materiały z rozbiórki Wykonawca jest zobowiązany usunąć poza Plac Budowy zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach.

Wszelkie koszty wynikające z niniejszej Subklauzuli uważa się za uwzględnione w Zaakceptowanej Kwocie Kontraktowej.

REUSE = Przyszłość nawierzchni asfaltowych

REUSE – Ponowne użycie

Reaktywatory asfaltu, ACF 1000 HP Green

INNOWO

INNOWACJE & TECHNOLOGIE

Dziękuję za uwagę!

*Thank you
for your attention!*

Bartosz Wojczakowski

tel. 508 237 237

b.wojczakowski@innowo.pl